

ערר 18/18, 19/18

הוועדה לקבילות פנקסים

חברי הוועדה: עו"ד איתמר רוטמן, יו"ר

רו"ח נעמי אהרוני, חברה

רו"ח שלום פרץ, חבר

העורר: קאיד אבו פריח, מס' תיק 058972449

חברת י.פ.ה.ע סחר ושירותים, ח.פ-512267147

ע"י ב"כ יועץ מס, פנחס סגל

המשיב: מע"מ באר שבע

ע"י ארז אביטבול, מנהל תחום בקח"ש

דנה אטיאס, ממונה צוות, לירון ויצמן, ממונה צוות

שנות המס: 1997-2001

מהות העסק: ייעוץ הנדסי

החלטה

י.פ.ה.ע (החברה) מס' תיק 512267147

העובדות:

1. ביום 22 במרץ 2018 הוציא המשיב הודעה על הטלת קנס מכוח סעיף 95 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו 1975 (להלן החוק) בגין השנים 1998-1999 כולל.
2. במועד בו עשה המנהל שימוש בסמכותו לפי הסעיף 95 לחוק הוא 20 שנים ו-19 שנים לאחר השנים אליהן מתייחסת ההודעה
3. העילה להטלת הקנס היא אי ניהול ו/או אי שמירה של ספרי החברה כמתחייב מסעיף 75 לחוק ובכך נמנעה מהמשיב האפשרות לבדוק ולאמת את מחזור העסקאות שהחברה הייתה צריכה לדווח.
4. המשיב המציא במסגרת ראיותיו את הכרעת הדין מיום 15/12/16 בת"פ 36970-10-10 מע"מ באר שבע נ.אבו פריח ואחרים עמודים 97 עד 115 כולל.
5. בהכרעת הדין בעמוד 98 נקבע כדלקמן:

" חברת י.פ.ה.ע. סחר ושירותים בע"מ נתאגדה בחודש ינואר 1996 נרשמה כעוסק מורשה בחודש מאי 1997 בענף קבלנות ועבודות בנין ונמחקה מפנקס רשם החברות ביום 22/12/1998....."

(הדגשה שלנו)

דיון

קביעת המשיב והודעתו אין בהן כל ממש .

ביום בו הוציא המשיב את הודעתו הייתה החברה מחוקה כ-18 שנה ומשמעות הדבר שחלפו 18 שנה מיום " פטירתה" של החברה.

שאלנו את עצמינו האם יש בסמכותנו לדון בעניין והגענו למסקנה כי משהובא הדבר בפנינו ע"י הצדדים הוקנתה לנו סמכות לכאורית לדון בצד המנהלי של ההודעה.

אנו קובעים איפוא כי הודעת המנהל אין לה כל תוקף מאחר והוצאה לחברה שנמחקה 18 שנה קודם לכן ולא הייתה קיימת בעת הוצאת ההודעה על הטלת הקנס 18 שנים לאחר שחדל קיומה אנו נמנעים מלחוות דעתנו על ניהול ספרי החברה אם בכלל.

(-) יו"ר הועדה (-) חברה (-) חבר

קאיד אבו פריח תיק מס' 058972449

העובדות:

1. ביום 25/3/18 הוציא המשיב הודעה על הטלת קנס מכח סע' 95 לחוק בגין השנים 1997 עד 2001 כולל.
2. במועד בו עשה המנהל שימוש בסמכותו לפי הסעיף 95 לחוק הוא 20 שנים ו-19 שנים לאחר השנים אליהן מתייחסת ההודעה
3. העילה להטלת הקנס היא אי ניהול ו/או אי שמירה של ספרי החברה כמתחייב מסעיף 75 לחוק ובכך נמנעה מהמשיב האפשרות לבדוק ולאמת את מחזור העסקאות עליהן היה צריך לדווח.
4. המשיב המציא במסגרת תגובתו את הכרעת הדין מיום 15/12/16 בת"פ 36970-10-10 מע"מ באר שבע נ.אבו פריח ואחרים עמודים 97 עד 115 כולל.
5. העורר נחקר ונדרש להמציא את הספרים שנוהלו על ידו בשנת 2004 ולא המציא את החומר חרף הבטחותיו במהלך אותה שנה, הדרישות לפי דברי המשיב נעשו בתקופה שבין 12 למאי 2004 ל-13 ספטמבר 2004 סה"כ הדרישות והפגישות

בתקופה 3 פעמים בחודש מאי פעם 1 בחודש יוני 1 בחודש יולי 2 פעמים בחודש אוגוסט ופעם 1 בחודש ספטמבר.

6. מהכרעת הדין עולה כי חקירותיו של העורר היו אף הן בשנת 2004 וההודעות ת/6, ת/7 נגבו בחודש מאי 2009 ואילו ת/8 נגבתה במאי 2010 (הכרעת הדין עמוד 106)

7. לעורר אין את הספרים ולטענתו אין הוא חייב בהחזקתם ושמירתם לאור התקופה שחלפה שהיא מעבר לתקופה בה היה העורר חייב לשמור את הספרים לטענתו.

8. לעורר הוצאו שומות למס הכנסה בהעדר דו"ח לשנים הרלבנטיות שבאחרונה שבהן הוצאה בחודש מרץ 2005 ראה תדפיס שצורף ע"י המשיב .

9. מגירסת העורר כפי שמוצאת את ביטוייה בכתב הערר עולה כי העורר סבר שהגיש את דוחותיו במועד ואלה נשאו חותמת. שבגינו את דוחותיו האלה נשאו חותמת סניף בנק הפועלים בבאר שבע ע/1דבר שהתברר כתרמית.

10. המוצג ע/1 שהתיימר להיות דו"חות שהוגשו הינו זיוף חרף חותמת הבנק על גבי ע/1 דו"חות אלו לא הוגשו ובהליך הפלילי נקבע כי הדו"חות לא הוגשו.

דיון:

תקנה 7 לתקנות סדרי הדין בפני הועדה מורה על צירוף רשימת המסמכים עליהם מתכוון העורר להסתמך בערר.

בערר זה לא הוגשה רשימה כאמור והעורר אף הודיע כי אין ברשותו מסמכים מאחר ולא היה מחויב בשמירתם תקופה כה ארוכה.

ועדה זו נקראת ועדת ערר לקבילות פנקסים ועיקר ייעודה בדיקת הליקויים בפנקסי החשבונות שנוהלו ע"י העורר והסקת מסקנות לגבי קבילותם או פסילותם.

בהעדר ספרים אין למעשה כל משמעות לערר באשר הועדה אינה יכולה לבצע את המטלה שהטיל עליה המחוקק.

לא זו טענתו של העורר. העורר טוען כי לא שמר את הספרים שנוהלו על ידו מאחר ולא היה חייב לשומרם או להחזיקם תקופה כה ארוכה ואין המשיב יכול כיום לפסול את ספריו.

טענה זו שעלתה בפנינו מחייבת את התייחסותינו למעשה המנהלי שנעשה ע"י המשיב והוא פסילת הספרים והטלת הקנס על העורר מכוח סמכותו על פי סעיף 95 לחוק.

נאמר כי בטרם ירדנו לעומקם של הדברים הייתה טענתו של העורר שובת לב כי הפעלת סמכות לאחר 20 שנה לערך נראית חריגה ולכאורה שימוש לרעה בסמכות המנהלית של המשיב.

מהדיונים שהיו לפנינו ומהסיכומים שהוגשו על ידי הצדדים אין אנו יכולים לקבל את טענת העורר כפי שמפורט להלך בדיון זה.

החוק קובע כי תקופת שמירת ספרית חשבונות תהיה 7 שנים משנת המס או 6 שנים מיום הגשת הדו"חות הכל לפי המאוחר יותר.

אין מחלוקת כי דו"חות המערער לשנים הרלוונטיות הוגשו בשנת 2018 וזאת במסגרת "הסרת המחדל" בתיק הפלילי בו הורשע העורר.

העורר ידע כי דוחותיו לא הוגשו ונמנע במשך כל התקופה מלהגיש את הדו"חות למשיב מתוך תקווה (שאכן התממשה) שהמשיב יניחו לנפשו.

כבר בשנת 2004 כשנדרש העורר להציג את ספריו לא עשה כן ולא המציא למשיב את ספריו חרף הדרישות.

בעקבות מחדליו אלו של העורר ננקט בסופו של דבר הליך פלילי נגדו בו הורשע ונשלח למאסר בפועל.

די בעובדה שהעורר לא המציא את ספריו בשנת 2004 כדי לקבוע כי העורר לא ניהל ספרי חשבונות ו/או לא שמר עליהם.

כל מה שהתרחש מעבר לאותו מועד אינו רלוונטי לעניין קיומם או אי קיומם של הספרים. פעולת המשיב בתיק זה נעשית כרשות מנהלית וככזו פעולתה כפופה לכללים ועקרונות המשפט המנהלי וכאשר עושה המשיב שימוש בסמכותו עליו לנהוג בהגינות, ביושר ובתום לב.

(ע"א 633/91) מנהל מס רכוש נגש שמש (4562/15) עת"א נגד קורן והאסמכתאות (שם). פעולתו של המשיב בתיק זה לא תזכה אותו בפרס "העובד המצטיין" אך עדיין עומדת לזכותו חזקת תקינות המנהל במקרה זה המתנתו לתוצאות ההליכים הפליליים שננקטו נגד העורר. טוב יעשה המשיב אם יפיק את הלקחים מהטענות בתיק זה ויפעיל ביתר מרץ את סמכויותיו עפ"י החוק שהוזכרו בסעיף 7 לסיכומיו כדלקמן:

"כמו כן, בחוק מע"מ קיימים מספר סעיפים המטילים סנקציות, בתחום האזרחי והפלילי, כלפי חייב במס שאינו מנהל כלל פנקסי חשבוניות או שמנהלם בסטייה מהותית, כגון אי השבת החזרי עודפי מס (סעיף 39 (ב) לחוק מע"מ), סמכות המנהל לסרב לקבל דו"ח (סעיף 74 לחוק מע"מ), הוצאת שומה לפי מיטב השפיטה לחייב במס (סעיף 77 לחוק מע"מ), הטלת קנס (סעיף 95 לחוק מע"מ), איסור על הוצאת חשבונית מס (סעיף 113 לחוק מע"מ), עונש מאסר של שנה לעוסק שלא ניהל פנקסי חשבונות או ניהלם בסטייה מהותית מן ההוראות (סעיף 117 (א)(7) לחוק מע"מ)."

העורר ידע על קיומה של הדרישה להציג את ספריו ולא נענה, העורר ידע כי ספריו

דרושים להוכחת טענותיו בהליך הפלילי שננקט נגדו המערער ידע שלא הגיש את דוחותיו (גם למס הכנסה).

כל האמור מצביע על התחמקות נמשכת של העורר ממילוי חובותיו. בנסיבות אלה אנו דוחים את הערר בתיקו של העורר. העורר יישא בהוצאות המשיב בסך 3,000 ₪ ₪ שישולמו תוך 30 יום. אי תשלום במועד יחויב בריבית והפרשי הצמדה. ניתן והודע בהעדר הצדדים **2.7.2019**.

(-) יו"ר (-) חברה (-) חבר